

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 19. prosinca 2007.

Boić, izraz nade svega čovječanstva

Draga braćo i sestre!

Ovih dana, dok se približavamo velikom blagdanu Boića, liturgija nas potiče da se još intenzivnije pripremimo, donoseći pred nas mnoge biblijske tekstove Staroga i Novoga zavjeta, koji nam pomau da moemo dobro shvatiti smisao i vrijednost ovoga godišnjeg slavlja. Ako nas s jedne strane Boić navodi da se spomenemo nevjerojatnoga čuda rođenja jedinorođenoga Sina Bojega od Djevice Marije u betlehenskoj špilji, s druge nas strane potiče da, bdijući i moleći, iščekujemo toga istoga našega Otkupitelja koji će u posljednji dan "doći suditi ive i mrtve". Došašće je dakle po sebi vrijeme bdjenja u iščekivanju: potiče nas da ponovno proivimo ono ozračje iščekivanja oslobođenja i spasenja, koje je kroz mnogo godina proivljavao idovski narod, onog iščekivanja što su ga proroci odravali ivim svojim nadahnutim riječima utjehe i nade. Istodobno, došašće nas upućuje da se ponovno u duhu susretnemo s Marijinom i Josipovom uznemirenošću u mjesecima, danima i satima koji su prethodili čudesnom rođenju Isusovu.

Doista, znamo da je čitavo ljudsko postojanje iščekivanje koje, za nas kršćane, pokreće evanđeoska nada. Za Kristova učenika to mora biti nutarnji stav s kojim valja neprestano ivjeti u još većem raspoloenju srca da prihvati "Gospodina koji dolazi". Djetešće kojem su se prije nekih dvije tisuće godina poklonili pastiri u jednoj špilji u betlehenskoj noći, neumorno nas nastavlja pohađati u svakodnevnom ivotu, dok smo se kao hodočasnici zaputili prema kraljevstvu. Na taj način kršćaninovo iščekivanje postaje izraz nade čitavoga čovječanstva koje ponekad čak i nesvjesno udi za spasenjem što ga nam ga samo Bog moe dati. To je iščekivanje obiljeeno neprestanom molitvom, kao što se to dobro vidi u osobito dojmljivom nizu molitvenih zaziva koji su

nam kroz ove dane boićne devetnice predloeni kako u misi, u pjesmi uz Evanđelje, tako i u slavju Večernje prije hvalospjeva Veliča. Mislim tu na poznate antifone, sve izrečene u vokativu, kojima se Crkva obraća Onome koji ima doći, zazivajući ga posebnim naslovima koji saimlju zajedničko iščekivanje naroda za potrebnim mirom i spasenjem, a uzdiu se u nebo iz svakoga kraja svijeta. Poput drevnoga Izraela, i crkvena zajednica progovara u ime svih ljudi dobre volje te zaziva dolazak Spasiteljev nazivajući ga Mudročću Svevišnjem iz usta vječnih izvire, vođom doma Izraelova, korijenom Jesejevim, ključem Davidovim, izlazećom zvijezdom, suncem pravde, kraljem svijeta, Emanuelom, Bogom s nama.

Svaki od ovih zaziva sadri molitvu upravljenu iščekivanome naroda da ubrza svoj dolazak i donese spas svijetu. Zazivati dar rođenja obećanoga Spasitelja znači međutim i zauzeti se u pripravljanju njegova puta, u pripremanju dostojnoga prebivališta ne samo oko nas, nego posebice u našoj duši. Dozvoljavajući da nas vodi evanđelist Ivan, nastojmo stoga ovih dana usmjeriti svoj um i svoje srce vječnoj Riječi (Logosu), Osobi - Riječi koja je postala tijelom i od čije smo punine primili milost na milost (usp. 1,14.16).

Sabori prve Crkve traili su izraze koji bi mogli izreći otajstvenu, veliku, neočekivanu i uvijek neizrecivu stvarnost: u vremenu vječni Sin Boji postao je Sin Marijin; On koji je rođen od Oca odvijeka postao je u povijesti čovjek zahvaljujući Djevici Mariji; pravi Sin Boji istodobno je i pravi Sin čovječji. Danas, u našem sekulariziranom svijetu, ovi pojmovi čini se kao da više ne vrijede mnogo. Radije ih se ignorira ili ih se dri nepotrebima za ivot pod izlikom da su toliko daleki da ih se zapravo ne moe prevesti uvjerljivim riječima koje bi nešto značile. Usto, raširilo se takvo poimanje tolerancije i pluralizma prema kojem vjerovati da se Istina doista objavila izgleda čak kao napad na toleranciju i na slobodu čovjeka. Međutim, poništi li se istina, ne postaje li čovjek biće bez smisla? Ne prisiljavamo li sebe same i čitav svijet na prijanje uz prazan relativizam?

Koliko li je dakle vano snano isticati otajstvo spasenja što ga sa sobom nosi slavlje Kristova rođenja! U Betlehemu se svijetu objavilo Svjetlo koje osvjetljava naš ivot; objavljen nam je Put koji nas vodi prema punini našega čovještva. Ako se ne priznaje da je Bog postao čovjekom, koji je smisao slavljenja Boića? Moramo ponajprije mi kršćani s dubokim i proivljenim uvjerenjem isticati istinu o Kristovu rođenju, da pred svima posvjedočimo svijet o nečuvenu daru koji je bogatstvo ne samo za nas, nego za sve. Odatle izvire i obveza evangeliziranja koje je upravo prenošenja toga "eu-angeliona", te "dobre vijesti." Na to podsjeća nedavno objavljeni dokument Kongregacije za nauk vjere naslovljen Doktrinalna bilješka o nekim vidovima evangelizacije, koje vam elim predloiti za razmišljanje i za osobno i zajedničko proučavanje.

Dragi prijatelji, u ovoj već neposrednoj pripravi za Boić molitva Crkve postaje još zauzetija da se tako ostvare nade mira i spasenja koji su još uvijek tako potrebni svijetu. Molimo Boga da ljubav pobijedi nad nasiljem, da sukobi prepuste mjesto pomirenju, da se elja za ugnjetavanjem pretvori u elju za praštanjem, pravednošću i mirom. elje dobrote i ljubavi koje se ovih dana razmjenjuju neka obuhvate sva područja našega svakodnevnog ivljenja. Mir neka bude u našim srcima, da se

otvore djelovanju milosti Boje. Mir neka prebiva u obiteljima te one mognu sjedinjene provesti Boić pred jaslicama i drvцем urešenim svjetlom. Poruka solidarnosti i prihvaćanja koja proizlazi iz Boića neka pridonese stvaranju veće osjetljivosti za stare i nove oblike siromaštva, za opće dobro u kojemu smo svi pozvani sudjelovati. Svi članovi obiteljske zajednice, osobito djeca, stariji, oni koji su slabiji, neka osjete toplinu ovog blagdana, koja neka se potom proširi kroz sve dane godine.

Boić neka svima bude blagdan mira i radosti: radosti s rođenja Spasitelja, Kneza mira. Poput pastira, hitamo već odsada prema Betlehemu. U srcu te svete noći i mi ćemo tada moći motriti "novorođenče povijeno gdje lei u jaslama", zajedno s Marijom i Josipom (*Lk 2,12.16*).

Molimo Gospodina da otvori našu dušu te mognemo ući u otajstvo njegova Boića. Marija, koja je darovala svoje djevičansko krilo Bojoj Riječi, koja ga je promatrala kao djetesce u svojim majčinskim rukama, i koja ga i dalje svima nudi kao Otkupitelja svijeta, neka nam pomogne da nam nadolazeći Boić bude prigoda za rast u poznavanju Krista i u ljubavi prema njemu. To je i elja što je s ljubavlju upućujem svima vama ovdje prisutnima i vašim obiteljima, kao i svima koji su vam dragi.

Sretan Boić svima!